

25006, м. Кропивницький, вул. Архітектора Паученка, 69
тел: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, веб-сайт: www.kdka.kr.ua

69 Architect Pauchenko Street, Kropivnitsky, 25006 Ukraine
phone: +38 (0522) 24-44-50
email: kdka.kr@ukr.net, web-site: www.kdka.kr.ua

РІШЕННЯ № 43

«Про відмову в порушенні дисциплінарної справи»

15 листопада 2023 року

м. Кропивницький

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі дисциплінарної палати - голови палати Квашука О.Д., секретаря палати Звіздуна А.М., членів палати — Бірюкова А.О., Ковальова Ю.В., Кричуна Ю.А., Майнард Н.О., Шолух С.Г., розглянувши у відкритому засіданні скаргу **ОСОБА_1** на поведінку адвоката **ОСОБА_2** (свідectво про право на зайняття адвокатською діяльністю № <...> від <...>, видане на підставі рішення Черкаської обласної КДКА № <...> від <...>), -

ВСТАНОВИЛА:

ОСОБА_1 оскаржує поведінку адвоката **ОСОБА_2** та ставить питання про її дисциплінарну відповідальність.

Скаржник зазначає, що з березня 2021 року він зі своїм малолітнім сином, Сергієм, проживав у місті Звенигородці, у будинку своєї матері, а колишня дружина, **ОСОБА_3**, у цей час проживала у місті Ватутіне, періодично відвідуючи сина.

Відповідно до висновку органу опіки і піклування умови проживання у вказаному будинку було визнано задовільними.

07.06.2022 р. **ОСОБА_3** ввела скаржника в оману, повідомивши, що бере сина до себе в гості, але 08.06.2022 р. - перетнула з ним кордон України та виїхала до Польщі.

Перебуваючи у Польщі, **ОСОБА_3**, перешкоджає скаржнику спілкуватися із сином, на тривалий строк вимикає його телефон.

Вважає, що **ОСОБА_3** використовує сина у своїх корисливих цілях — для отримання коштів від держави та аліментів — з скаржника.

Одночасно скаржник стверджує, що адвокат **ОСОБА_2** надавала його колишній дружині консультації та поради, які сприяли викраденню нею сина та вивезенню його до Польщі, усупереч його волі.

Адвокату відомо місце перебування дитини, але вона приховує цю інформацію від нього; адвокат має зв'язок із **ОСОБА_3**, а при телефонному спілкуванні - грубить скаржнику та принижує його.

Скаржник повідомив, що адвокат надає до суду неправдиві відомості про його дії та про адресу його проживання, вимагає від скаржника сплачувати аліменти як умови зв'язку із сином.

Вважає, що дії адвоката, яка надає правову допомогу стосовно вивезення дитини без відома батька, а також її поведінка у судових справах - є порушенням законодавства і правил адвокатської етики.

Просить застосувати до **ОСОБА_2** стягнення у вигляді позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю з наступним виключенням із ЄРАУ.

Позиція адвоката

Адвокат **ОСОБА_2** зазначила, що **ОСОБА_3** є її клієнткою, з якою укладено договір про надання правової допомоги, та між якою та скаржником існують судові спори з приводу стягнення аліментів та місця проживання малолітнього сина.

Так, <...>2022 р. Звенигородським районним судом Черкаської області, за заявою **ОСОБА_3**, був виданий судовий наказ про стягнення з **ОСОБА_1** аліментів (справа № <...>), який було скасовано ухвалою районного суду від <...>2022 р. за заявою **ОСОБА_1** про перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами.

Постановою Черкаського апеляційного суду від <...>2023 р. оскаржувану ухвалу було скасовано, а заявнику було відмовлено у задоволенні судового наказу за нововиявленими обставинами.

Постановою Верховного Суду від <...>2023 р. постанову суду апеляційної інстанції скасовано, а справу передано на новий апеляційний розгляд.

Крім того, **ОСОБА_1** звернувся до Ватутінського міського суду із позовом до **ОСОБА_3** про повернення дитини, у задоволенні якого було відмовлено (справа № <...>); наразі відбувається апеляційний розгляд.

Також **ОСОБА_1** звертався із заявою про видачу наказу про повернення особи, яка перебуває під батьківською відповідальністю або опікою за кордоном, згідно із Конвенцією про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей, 1980 року, у задоволенні якого йому було відмовлено.

Адвокат також зазначила, що рішенням виконавчого комітету Ватутінської міської ради № 195 від 27.05.2021 р. було затверджено висновок про доцільність визначення місця проживання малолітнього сина із матір'ю.

Посилається на те, що **ОСОБА_3** виїхала разом із сином за кордон у відповідності до Правил перетинання кордону громадянами України.

Стверджує, що звинувачення **ОСОБА_1** стосовно шантажу та інших форм неправомірної поведінки адвоката є неправдивими.

У межах представництва інтересів **ОСОБА_3**, вона неодноразово роз'яснювала йому, що на примусовому виконанні відділу ДВС перебуває виконавчий лист про стягнення аліментів та про нарахування заборгованості по сплаті аліментів, що викликає агресивну реакцію **ОСОБА_1**.

Жодних домовленостей поза межами розгляду справ з скаржником адвокат не мала, неодноразово пояснювала йому про те, що не потрібно телефонувати їй поза межами робочого часу та у вихідні дні, а також про те, що вона не є його представником і не зобов'язана надавати йому інформацію, яка стосується **ОСОБА_3**.

Усні пояснення скаржника і адвоката

Скарга розглядалася у двох засіданнях, проведених у режимі відеоконференції за участю скаржника й адвоката (25.10.2023 р., 15.11.2023 р.), під час яких учасники надали усні пояснення, а у перерві між якими — подали додаткові докази на підтвердження своїх доводів.

Скаржник стверджував про те, що адвокат неправомірно виставила йому рахунок за надані нею послуги за договором про надання правничої допомоги, укладеного із **ОСОБА_3**, консультувала її стосовно виїзду з дитиною за межі України.

Зазначив, що адвокат подала неправдиву заяву про стягнення аліментів у той час, як позивачка не перебувала вже на території України, виїхавши до Польщі, а заява була надіслана із території України.

Крім того, скаржник зазначив, що адвокат невірно вказала адресу в апеляційній скарзі, унаслідок чого справу було розглянуто без його участі.

Також стверджував, що обставини некоректної поведінки адвоката, зокрема, шантажу, він записував на диктофон; про факт фіксування розмов — адвоката не повідомляв.

Адвокат ОСОБА_2 зазначила, що твердження скаржника про підроблення заяв до суду є безпідставними; вона надає правничу допомогу дружині скаржника, від якої будь-яких нарікань не надходило; консультації адвоката є предметом адвокатської таємниці.

З питань вимагання коштів (шантажу) та підроблення документів скаржник не звертався до правоохоронних органів.

З приводу тверджень про невірну адресу в апеляційній скарзі зазначила, що інформація про його адресу нею була взята із попередніх судових рішень.

ОСОБА_1 бере участь у судовому розгляді у всіх справах, які стосуються його інтересів, у тому числі у польському суді, знає про усі ухвалені судові рішення.

Витрати на надання правничої допомоги на нього не покладались.

Про те, що здійснюється аудіозапис розмов, **ОСОБА_1** їй не повідомляв, тому надані записи, на її погляд, вважає недостовірними.

Вважає, що усі звинувачення є безпідставними і не підтверджені належними доказами.

Судові справи та рішення, які стосуються предмету оскарження

1. Справа № <...> за заявою **ОСОБА_3** про видачу судового наказу про стягнення аліментів з **ОСОБА_1** :

- судовий наказ Звенигородського районного суду Черкаської області від <...>.2022 р. про стягнення з **ОСОБА_1** аліментів на утримання неповнолітнього сина в розмірі 1/4 частини заробітку (доходу), але не менше 50 відсотків від прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та не більше десяти прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку, до досягнення дитиною повноліття;

- ухвала Звенигородського районного суду Черкаської області від <...>.2022 р., про скасування судового наказу за нововиявленими обставинами за заявою **ОСОБА_1** ;

- постанова Черкаського апеляційного суду від <...>.2023 р., якою задоволено апеляційну скаргу представника **ОСОБА_3**, адвоката **ОСОБА_2**, та скасовано ухвалу Звенигородського районного суду Черкаської області від <...>.2022 р.;

- Постанова Верховного Суду від <...>.2023 р. про задоволення касаційної скарги **ОСОБА_1** на постанову Черкаського апеляційного суду від <...>.2023 р. та повернення справи на новий розгляд до суду апеляційної інстанції;

- постанова Черкаського апеляційного суду від <...>.2023 р. - про відмову в задоволенні апеляційної скарги представника **ОСОБА_3**, адвоката **ОСОБА_2**, та залишення ухвали Звенигородського районного суду Черкаської області від <...>.2022 р. без змін.

2. Справа № <...> — за позовом **ОСОБА_1** до **ОСОБА_3** про повернення дитини для постійного проживання в Україні, за участю третіх осіб: орган опіки і піклування Звенигородської міської ради, служби у справах дітей виконавчого комітету Ватутінської міської ради:

- рішення Ватутінського міського суду Черкаської області від <...>.2023 р., яким у задоволенні позову відмовлено;

- постанова Черкаського апеляційного суду від <...>.2023 р., яким провадження у справі було закрито у зв'язку із наявністю судового рішення між тими самим сторонами, про той самий предмет, і з тих самих підстав (постанова Окружного суду у Вроцлаві від 24.11.2022 р.).

3. Справа № <...> за заявою **ОСОБА_1** про повернення дитини відповідно до Гаазької конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей, 1980 року: постановою Окружного суду м. Вроцлава від

24.11.2022 р., залишеною без змін рішенням Апеляційного суду у Варшаві від 06.02.2023 р., у задоволенні заяви **ОСОБА_1** було відмовлено.

Мотиви й висновки палати

Проаналізувавши доводи скарги та дослідивши матеріали перевірки, палата дійшла висновку про відсутність підстав до порушення дисциплінарної справи, виходячи із такого.

1. Відповідно до частини другої статті 33 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі — Закон № 5076-VI) дисциплінарне провадження — процедура розгляду письмової скарги, яка містить відомості про наявність у діях адвоката ознак дисциплінарного проступку.

За змістом частини другої статті 36 Закону № 5076-VI підставою до порушення дисциплінарної справи є відомості, які вказують на наявність ознак дисциплінарного проступку.

Дисциплінарним проступком адвоката є: порушення вимог несумісності, порушення присяги адвоката або правил адвокатської етики, розголошення адвокатської таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення, невиконання або неналежне виконання своїх професійних обов'язків, невиконання рішень органів адвокатського самоврядування, порушення інших обов'язків адвоката, передбачених законом (частина друга статті 34 Закону № 5076-VI).

2. На підтвердження своїх доводів скаржник надав наступні докази:

- аудіофайли із записами, що містяться на лазерному диску;
- копія поштового конверту, відправленого Черкаським апеляційним судом 03.03.2023 р. (адресат: **ОСОБА_1**, адреса: Черкаська область, м. Звенигородка, вулиця Шевченка, 11-б, квартира 11);
- копія поштового конверту, відправленого Черкаським апеляційним судом 21.03.2023 р. (адресат: **ОСОБА_1**, адреса: Черкаська область, м. Звенигородка, вулиця Шевченка, 5-б);
- копія договору № 38 про надання правничої допомоги, укладеного між адвокатом **ОСОБА_2** та **ОСОБА_3**, та додатку № 2 “Тарифи на надання правової /правничої допомоги”;
- копія заяви **ОСОБА_1** від 17.10.2022 р. про перегляд судового наказу про стягнення аліментів за нововиявленими обставинами (справа № <...>);
- копія касаційної скарги **ОСОБА_1** на постанову Черкаського апеляційного суду від <...>.2023 р. у справі № <...>;
- копія експрес-накладної № 59000852611742 (відправник: **ОСОБА_2** (місто Бобровиця, відділення Нової пошти № 1), одержувач: приватна особа (місто Звенигородка, проспект Шевченка, 12а).

3. Суть тверджень скаржника про неправдивість заяви щодо стягнення з нього аліментів полягає в тому, що у червні 2022 року **ОСОБА_3** залишила

територію України, тому скаржник вважає, що вона не могла подати заяву від 14.08.2022 р. про видачу судового наказу.

Палата у своїх висновках виходить із наступного.

Скаржником не надано копії самої заяви про видачу наказу, але за змістом наданих них відомостей, таку заяву було направлено кур'єрським зв'язком з міста Бобровиця Чернігівської області.

Надана ним копія експрес-накладної засвідчує факт подання поштового відправлення з міста Бобровиця; дата подання — 17.08.2022 р., відправник: **ОСОБА_2**.

На наведені обставини скаржник вказував як на підставу вимог у своїй заяві про скасування судового наказу Звенигородського районного суду від <...>.2022 р. за нововиявленими обставинами, та у касаційній скарзі на постанову Черкаського апеляційного суду від <...>.2023 р.

Отже, наведені обставини скаржник вважає суттєвими і вони підлягали перевірці та оцінці у суді у порядку, визначеному цивільним процесуальним законодавством України.

Так, відповідно до пункту 2 частини першої статті 257 Цивільного процесуального кодексу України, подання позовної заяви від імені заінтересованої особи особою, яка не має повноважень на ведення справи, є підставою для залишення її без розгляду.

Натомість заяву **ОСОБА_2** розглянуто із ухваленням судового рішення по суті справи, яке набрало законної сили.

Будь-якими засобами доказування не підтверджено факт підписання заяви не **ОСОБА_3**, а іншими особами; ці обставини не були встановлені судовими рішеннями у справі, у тому числі, ухвалою Звенигородського районного суду Черкаської області від <...>.2022 р. про скасування судового наказу та постановою Черкаського апеляційного суду, якою зазначену ухвалу залишено без змін.

Отже, судові рішення у цій справі набрали законної сили, і факти, які можуть стати підставою для висновку про наявність ознак неналежної поведінки адвоката, ними не були встановлені.

Крім того, палата звертає увагу на те, що скаржником не подано інших доказів, які б вказували на факт непідписання позивачкою цієї заяви або відсутності у неї волі на звернення до суду із відповідною заявою; відсутні будь-які відомості про підроблення документів, які мають встановлюватися за заявами, що підлягають перевірці у порядку, визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України.

Сам по собі факт відсутності особи на території України на момент відправлення заяви до суду, не є доказом непідписання нею такої заяви, ураховуючи можливість використання засобів поштового або кур'єрського зв'язку сторонами договору про надання правничої допомоги

При цьому, палата звертає увагу на те, що зміст домовленостей між адвокатом та клієнтом стосовно виконання доручення складає предмет адвокатської таємниці, яка не підлягає розголошенню.

Щодо дій адвоката із відправлення заяви до суду, то правомірність таких дій не викликає будь-яких сумнівів - згідно із пунктами 1.2., 2.1. договору про надання правової допомоги № 38 від 10.05.2022 р., укладеного між адвокатом **ОСОБА_2** та **ОСОБА_3**, а також згідно зі статтею 20 Закону № 5076-VI, складання від імені клієнтки та подання заяв до суду є безспірними повноваженнями адвоката, які вона реалізує у рамках її представницьких функцій.

4. Щодо невірної інформації про місце проживання скаржника, наведеної в апеляційній скарзі адвоката на ухвалу Звенигородського районного суду Черкаської області від <...>.2022 р., у справі № <...>, палата встановила наступне.

Факт своєї помилки, допущеної при поданні апеляційної скарги, адвокат визнала, пояснивши, що інформація нею була взята із попередніх судових рішень у спорах між скаржником та її клієнткою.

Як убачається із Постанови Верховного Суду від <...>.2023 р. у справі №<...>, суд апеляційної інстанції надіслав кореспонденцію на адресу, зазначену в апеляційній скарзі, натомість скаржник зареєстрований за іншою адресою, підтвердженою довідкою виконавчого комітету Звенигородської міської ради Черкаської області від 05 вересня 2022 року № 01-27/2632, наявною у матеріалах справи, на аркуші справи 11.

Верховний Суд, як на підставу для скасування рішення апеляційного суду, вказав на помилковість його висновку про можливість розгляду цієї справи у письмовому позовному провадженні без проведення судового засідання та без повідомлення учасників справи.

Також Верховним Судом було встановлено, що апеляційний суд не вжив заходів щодо встановлення дійсного місця реєстрації та проживання скаржника і ним не було забезпечено належного повідомлення сторони про розгляд справи.

Отже, не дивлячись на інформацію, яка вказана в апеляційній скарзі, суд зобов'язаний перевірити відповідні відомості та надсилати повідомлення за зареєстрованим місцем проживання сторони.

Як убачається зі змісту зазначеної Постанови Верховного Суду, відсутність даних про вручення судового повідомлення унеможливило судовий розгляд справи, а ухвалення судового рішення судом апеляційної інстанції за таких обставин призвело до порушення права скаржника на участь у розгляді справи.

Таким чином, Верховним Судом було встановлено, що порушення прав скаржника є наслідком недотримання процедури розгляду справи судом апеляційної інстанції.

Відомостей, які б вказували на те, що адвокат діяла з метою введення суду в оману, не вбачається.

На думку палати, це означає, що помилкове зазначення адреси в апеляційній скарзі адвоката не може вважатися причиною розгляду справи без участі скаржника, відтак не може стати і підставою для початку дисциплінарного провадження стосовно неї.

5. Скаржник стверджує, що адвокат неправомірно виставила йому “рахунок” за надані нею послуги.

З'ясовуючи суть тверджень скаржника, палатою було встановлено, що фактично ним оскаржується додаток № 2 до договору про надання правничої допомоги № 38 від 10.05.2022 р., укладеного між адвокатом та **ОСОБА_3**, у якому визначено тарифи послуг адвоката з надання правничої допомоги.

Будь-яких відомостей про неналежну поведінку адвоката або про порушення прав скаржника у цьому контексті надано не було.

6. Скаржник зазначає, що адвокат здійснює шантаж, висловлюючи вимогу сплати коштів на сина, як умову спілкування з ним; зазначає про те, що адвокат у спілкуванні з ним веде себе некоректно.

Палата, передусім, зауважує, що оцінку заявам про шантаж, вимагання чи інші незаконні способи заволодіння чужим майном чи правом на нього надають органи досудового розслідування, прокуратури і суд у рамках реалізації їхньої виняткової компетенції.

Вважаючи себе потерпілим від кримінального правопорушення, особа вправі звернутися до таких органів та захищати свої права на підставах та у порядку, визначеному кримінальним процесуальним законодавством.

Що стосується доводів скаржника про некоректну поведінку адвоката під час спілкування з ним, палата встановила наступне.

На підтвердження своїх доводів скаржник надав аудіофайли із записом телефонних та особистих розмов, здійснюваних, за його твердженням, із адвокатом **ОСОБА_2**.

На засіданні палати скаржник повідомив, що під час особистих розмов із адвокатом **ОСОБА_2** він умикав диктофон для фіксації змісту спілкування, не попереджаючи про це співрозмовницю.

Адвокат повідомила, що про факт аудіозапису розмов із **ОСОБА_1** вона вперше дізналася після отримання його скарги; факт шантажу чи некоректної поведінки заперечує, пояснюючи, що **ОСОБА_1** був ініціатором усіх розмов із нею, під час яких вона лише повідомляла йому про наявність у нього обов'язку зі сплати аліментів на дитину, але не висувала йому будь-яких вимог як умов спілкування з сином.

Палата зауважує, що згідно зі статтею 31 Конституції України кожному гарантується таємниця листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Винятки можуть бути встановлені лише судом у випадках, передбачених законом, з метою запобігти злочинів чи з'ясувати істину під час

розслідування кримінальної справи, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо.

Відповідно до частин першої, другої статті 32 Конституції України ніхто не може зазнавати втручання в його особисте і сімейне життя, крім випадків, передбачених Конституцією України. Не допускається збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей (стаття 68 Конституції України).

Згідно із статтею 260 Кримінального процесуального кодексу України (КПК) аудіо-, відеоконтроль особи є різновидом втручання у приватне спілкування, яке проводиться без її відома на підставі ухвали слідчого судді, якщо є достатні підстави вважати, що розмови цієї особи або інші звуки, рухи, дії, пов'язані з її діяльністю або місцем перебування тощо, можуть містити відомості, які мають значення для досудового розслідування.

Відповідно до частин першої, четвертої статті 258 КПК ніхто не може зазнавати втручання у приватне спілкування без ухвали слідчого судді.

Втручанням у приватне спілкування є доступ до змісту спілкування за умов, якщо учасники спілкування мають достатні підстави вважати, що спілкування є приватним. Різновидами втручання в приватне спілкування є, зокрема, аудіо-, відеоконтроль особи.

Адвокат **ОСОБА_2** повідомила, що не надавала згоди на здійснення аудіозапису спілкування із **ОСОБА_1**.

Ініціатором розмов завжди був скаржник, який неодноразово телефонував поза межами її робочого часу; жодних розмов або домовленостей з ним, які виходили за межі предмету судових спорів, не було.

У межах представництва інтересів **ОСОБА_3** вона роз'яснювала, що на примусовому виконанні відділу ДВС перебуває виконавчий лист про стягнення аліментів та про нарахування заборгованості по сплаті аліментів, що викликало агресивну реакцію **ОСОБА_1**.

Прослуховуванням наданих аудіозаписів встановлено, що на них не зафіксовано розмов між присутніми чи будь-яких їхніх висловлювань з приводу самого факту проведення аудіозапису або надання згоди на його здійснення.

Скаржник підтвердив, що згоди на аудіозапис у приватному спілкуванні від **ОСОБА_2** він не отримував.

Взявши до уваги вимоги, які впливають із загальних засад застосування дисциплінарної відповідальності адвоката, а також висновки, сформульовані у пункті 3.4. рішення Конституційного Суду України від 20.10.2011 р. у справі № 12-рп/2011, палата дійшла переконання, що спосіб отримання інформації, яку скаржник використовує у статусі доказу вчинення неправомірних, з його

погляду, дій порушує гарантовані Конституцією та законами України права особи.

Палата переконана, що на даний випадок не поширюються передбачені законом підстави, за яких міг би бути використаний аудіозапис, здійснений приховано або випадково (тобто вчинення діянь, які мають ознаки злочину, абзац 2 пункту 3.4. зазначеного рішення КСУ).

Відтак палата дійшла висновку, що наданий доказ, в аспекті тверджень про вчинення адвокатом дисциплінарного проступку, є недопустимим, і перевірка його достовірності не є можливою.

7. Скаржник зазначає, що неправомірне, з його погляду, вивезення сина його матір'ю за межі України стало наслідком правничих консультацій адвоката.

Як убачається зі змісту досліджених судових рішень, що набрали законної сили (справа № <...>), 09.06.2022 р. Звенигородським РВП ГУНП в Черкаській області внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідування за заявою скаржника про те, що Вовк Т.Г. з їх спільною дитиною не повернулися додому та розпочато кримінальне провадження № <...>, яке постановою від 28.06.2022 р. було закрито за фактом встановлення місця перебування малолітнього сина.

Проаналізувавши доводи оскарження та наявні матеріали, палата дійшла висновку, що твердження про неправомірність поведінки адвоката скаржник наводить у контексті власної оцінки дій **ОСОБА_3** як іншої сторони правовідносин з приводу визначення місця проживання дитини.

Палата вважає за необхідне звернути увагу на те, що право кожного на професійну правничу допомогу закріплено Конституцією України і є одним із ключових елементів реалізації права особи на судовий захист (стаття 55 Конституції України) та реалізації всього обсягу конституційних прав і свобод громадян.

Відповідно до частини першої статті 131² Конституції України, надання професійної правничої допомоги в Україні покладається на адвокатуру. Незалежність адвокатури гарантується Конституцією України.

Адвокатська діяльність здійснюється на принципах верховенства права, законності, незалежності, конфіденційності та уникнення конфлікту інтересів (стаття 4 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність").

Функціональне призначення адвокатури як інституту суспільства обумовлює необхідність забезпечення гарантії належного здійснення адвокатської діяльності, зокрема, максимальної незалежності адвоката у реалізації своїх професійних прав і обов'язків.

Специфіка завдань адвоката передбачає його свободу від будь-якого зовнішнього впливу, тиску чи втручання в його діяльність з надання професійної правничої (правової) допомоги, здійснення захисту або представництва клієнта, зокрема з боку державних органів, політичних партій,

інших адвокатів тощо, а також від впливу своїх особистих інтересів (частина перша статті 6 Правил адвокатської етики).

Стаття 8 Правил адвокатської етики покладає на адвоката обов'язок, у межах дотримання принципу законності, у своїй професійній діяльності виходити із переваги інтересів клієнта.

Відтак, права адвокатів захищені системою державних гарантій, у тому числі, заборонаю на ототожнення адвоката з клієнтом (пункт 16 частини першої статті 23 Закону 5076-VI).

Заборона на таке ототожнення є міжнародним стандартом гарантій адвокатської діяльності та встановлена Основними положеннями про роль адвокатів, що прийняті VIII Конгресом ООН по запобіганню злочинам у серпні 1990 року.

Аргументація скаржника зводиться до незгоди із поведінкою **ОСОБА_3**, оцінку якої він екстраполує на діяльність адвоката у рамках договору про правову допомогу, вважаючи її причиною незаконного, з його погляду, вивезення дитини за межі України.

Отже, доводи про неналежну поведінку адвоката повністю охоплюються контекстом суджень про поведінку іншої сторони правового конфлікту, що обумовлене ототожненням професійної діяльності адвоката із оспорюваними діями опонентки, що означає фактичне заперечення її права на отримання правової допомоги.

Палата вважає, що висновки скаржника стосовно неналежної поведінки адвоката позбавлені підстав, бо відомості про вчинення адвокатом дій з ознаками порушення своїх професійних обов'язків відсутні.

8. Скаржник не надав інших відомостей про факти, що можуть розглядатися в межах компетенції дисциплінарних органів адвокатури.

Згідно із частиною другою статті 36 Закону 5076-VI не допускається зловживання правом на звернення до кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, у тому числі ініціювання питання про дисциплінарну відповідальність адвоката без достатніх підстав, і використання зазначеного права як засобу тиску на адвоката у зв'язку із здійсненням ним адвокатської діяльності.

Дисциплінарну справу стосовно адвоката не може бути порушено за заявою (скаргою), що не містить відомостей про наявність ознак дисциплінарного проступку адвоката.

Ознак дисциплінарного проступку адвоката **ОСОБА_2** не було встановлено, тому підстав до порушення дисциплінарної справи стосовно неї не вбачається.

З огляду на викладене, керуючись ст.ст. 33, 36-39 Закону № 5076-VI, палата

ВИРІШИЛА:

Відмовити в порушенні дисциплінарної справи стосовно адвоката **ОСОБА_2** (свідectво про право на зайняття адвокатською діяльністю № <...> від <...>, видане на підставі рішення Черкаської обласної КДКА № <...> від <...>) за скаргою **ОСОБА_2** від 07.07.2023 р.

Відповідно до частини третьої статті 39 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» це рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його прийняття до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова палати

Олександр Квашук

Секретар палати

Анатолій Звїздун